

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izven nedej in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 5.

V Ljubljani, v soboto 8. januarija 1887.

Letnik XV.

Deželni zbor kranjski.

(Deveta seja, 8. januarija.)

Ko se prebere in potrdi zapisnik zadnje seje in razdelé došle vloge, se poročilo deželnega odbora gledé bregbrancev stavb na gorenji Savi v pretres izroči finančnemu odseku. Potem dr. Poklukar poroča o porabi izrednega kredita 18.000 gold. za vravnvanje vodá in popravo škode, ki so jih bile napravile povodnji v Radoljskem okraji, ter v imenu finančnega odseka predlaga:

„Slavni deželni zbor naj sklene:

1. Poročilo o porabi kredita za poprave poškodb vsled povodnji v okraju Kranjskogorskem in o tem, kaj se je ukrenilo, da se zabranijo daljne nevarnosti pred povodnjami, se vzame odobrovalno na znanje.

2. Deželnemu odboru se naroča v pokritje stroškov za zgradbo potoka Bistrice pri Mojstrani in vodnih zgradb za obrambo te vasi še v tem zasedanji deželnemu zboru predložiti načrt postave.

3. Deželnemu odboru dovoli se za najnujnejše vodne zgradbe v Hrušici, pri Jesenicah ter pri Javorniku in Dobravi pri Zaspah ob teku podkorenske Save — poleg deželne pripomoči 8000 goldinarjev s posebnim zakonom dovoljene za vredjenje potoka Trebiža in za potok Pišenco dovoljenih 1720 gold., kterima vsotama se podaljša doba porabe za leto 1887 — še daljni izreden kredit do najvišje vsote 10.000 gold. za leto 1887, toda s pogojem, da se tudi interesenti pri teh zgradbah vdeležijo z ono pripomočjo, ktera je primerna njihovim interesom pri zgradbi in njihovi premožnosti, in z daljnim pogojem, da si deželni odbor v pokritje stroškov teh vodnih zgradb zagotovi primerne državne podpore.

4. Deželnemu odboru se konečno nalaga o dokončnem pokritji za vse v smislu predloga 3 izvršene in morebiti še dalje neizogibno potrebne vodne zgradbe v tem okraji deželnemu zboru v prihodnjem zasedanji predložiti načrt deželne postave, v kateri se je poleg državne in deželne podpore ozirati na primeren donesek interesentov.“

Vsi ti predlogi se sprejmó brez vsakerega ugovora in soglasno.

Prošnja županstva v Kranjski gori za podporo

k napravi mostú čez Savo pri Gojzdu se izroči deželnemu odboru, da bo de reč natančneje pozvedel in privolil primerno podporo. Za vravnvanje Radolne pa se županstvu v Gorjah dovoli 300 gld.

Dr. Bleiweis poroča zatem o stoletnici deželne bolnišnice in predlaga, da naj se v nemškem in slovenskem jeziku na svetlo dá zgodovina bolnišnice, ki jo je nemški sostavil pl. Radič, poslovenil pa Cimperman, za kar naj se iz bolnišničnega zaklada dovoli 200 gld.

Deželni zbor brez ugovora pritrdi temu predlogu.

Prošnja Janeza Vertovca na Gočah v Vipavi za sprejem njegove slepe hčere v hiralnico se v rešitev izroči deželnemu odboru; učiteljski vdovi, Matildi Kokalj, se dovoli za tri leta miloščina letnih 100 gld. iz učiteljskega pokojninskega zaklada; prošnja nadučiteljske vdove, Ane Schiller, za povečanje pokojnine in vzgojnih doneskov se pa ne usliši.

Prošnja krajnega šolskega sveta na Bučki za podporo k šolski zgradbi se izroči deželnemu odboru, da se pri delitvi podpor za leto 1888 na njo ozira.

Krajnemu šolskemu svetu v Prestranku se na njegovo prošnjo odpiše dolg 50 gld. pri deželnemu zakladu za šolsko zgradbo; podpornemu društvu modroslovcev na Dunaji se podeli 20 gld.; Jerneju Pečniku za izkopavanje prezgodovinskih starin pa 100 gld. podpore.

Prošnja vodstva Dobrovske ljudske šole zaradi podpore za drevesnico se s priporočilom v rešitev izroči deželnemu odboru.

Zadnja točka dnevnega reda bilo je letno poročilo deželnega odbora, in sicer o sklenjenih postavah, davkih in deželno-kulturnih in zdravstvenih pa osebnih zadevah. Pri deželno-kulturnih zadevah oglašil se je poslanec Kersnik in vladi priporočal, da naj bi se pri vravnvanji Kamniške Bistrice in sosednih potokov ne ozirala preveč na interesirane mejaše in dotičnega zakona ne tolmačila prestrogo. Dalje se je sprejel predlog, vladi nasvetovati, da naj se Kulpa sprejme v vrsto državnih rek, Beli potok (Weissenbach) pa v vrsto skladnih rek na Kranjskem, in da deželni odbor v porazumljenji s koroškim deželnim odborom v to svrhu potrebno vkrene. Druga poročila

se vzemó na znanje, potem pa deželni glavar sejo opoludne sklene in prihodnjo sejo napové za sredo 12. t. m.

Ali bo vojska?

Če je Montecucculi prav imel ter resnico govoril, da je namreč treba za vojsko treh reči in to prvič denarja, drugič denarja in tretjič zopet denarja, potem smemo avstro-ogerski državljani že veseli biti, ter se zanašati, da vojske ne bo. Manjka nam za njo tistih treh reči, ki so se slavnemu politiku tako imenitne ter potrebne zdele. Posebno Madjarom prède za nje, kakor še nikdar do sedaj. Da jim tako gré, so pač sami zakrivali s svojim neumnim gospodarstvom, z brezmejno svojo zapravljivostjo. Godí se jim, kakor vsakemu v zasobnem življenji, komur je na leto ali na mesec svota določena, s ktero mora shajati, pa nima pratike, da bi si jo po njej razdelil, toliko danes, toliko jutri in ne krajevarja več! Osemnajst let se Madjarji v svojem državnem gospodarstvu niso na nobeno pratiko ozirali, v osemnajstih letih se niso nikdar vprašali, kdo da jim bo gorostasne državne dolgove poplačal. Da, še nekako ponosni so bili ves čas na svojo zapravljivost in bahanje. Sedaj so dospeli menda do tje kaj, kjer se po ravni poti ne bo moglo več naprej, kjer bo treba napraviti skok, ki se mu pravi „polom“ ali v navadnem trgovskem življenji „krida“. 1500 milijonov državnega dolga v osemnajstih letih napraviti, mora človek res več znati, nego le hruške péči in toliko ga Madjarji sedaj imajo.

Sedaj stikajo skupaj glave: „teremtete“, kje se bo dobil denar? 50 milijonov potrebuje ga le „baratom“ grof Szapary, finančni minister, da pokrije primanjkljaj, ki za leto 1887 svoje nenasiteno žrelo odpira. Abraham se pa brani še kaj na posodo dati, ker se boji vojske in sicer vojske z Rusijo. Ali in v koliko je ta strah opravičen, danes ne bomo preiskavali, saj naših čitateljev, ki se s politiko pečajo, tako vsak vé, pri čem da smo. Ali žid je žid, in vsakemu židu smodnik že na kilometer daleč smrdi. Da ne bo vojske, zato misli s

LISTEK.

Komendska župna cerkev.

Potnik iz Kamnika v Kranj opazi nekako na pol pota, na desnici, pičle četrt ure od okrajne ceste, nizek grič in vrhu njega nekaj lepih poslopij, med kterimi se srednjevelika cerkev kaj ponosno kvišku dviguje. To je Komenda; ne velik, a lep kraj! Cerkev Komendska je bila zgrajena l. 1726 v italijanskem slogu novejšje baže. Letošnje leto dobila je jako prijazno lice, kajti nje stene so se od zunaj in znotraj lepo prenovile, a presbiterij nam je jako krasno na presno naslikal g. Matija Koželj iz Kamnika.

Presbiterij z drugimi deli cerkve je jednega sloga. Zidan je brez posebnih krasot, vendar slogu primerno. Ob stenah dvigajo se navadni stebri, vrhu kterih je zopet mali zidek, krožeč se ob vrhnem delu presbiterijskih sten. Med stebri na levi in desni steni sta dva spodobna oratorija. Vrh

stebrov in že imenovanega zideca pa se dviga presbiterijski svod (obok) v podobi povprek ležečega križa. V štirih posameznih delih med križem pa se dviga čvetero trikotov. V te štiri trikote, kojih vsaki meri po 4 m na vse strani, naslikal nam je gosp. M. Koželj čvetero prizorov iz življenja cerkvenega patrona sv. Petra.

Prva slika nam predočuje oni dogodek iz življenja Petrovega, kterega nam opisuje sv. evangelist Matevž v 14., 24—32. poglavji. Slikar predočil nam je na podobi valovito morje, tam v daljavi videti je majhen na nabrežji ležeč kraj. Sredi morja plava ladjica in v njej so Janez, Jakob, Andrej in drugi učenci. Nad morjem vspeto je modro nebo, deloma jasno. Tam na obzorji kupičijo se žarni vetrovni oblaki, oznanjeva je morski vihar. Pred nami na valovih stoji Božji Sin. Obličje mu je jasno in oko žari se mu božje moči in resnobe. Levico podaja potapljačemu se Petru, a s kazalcem desnice mu žuga. Poleg njega je sv. Peter. Nogi obdajajo mu valovi in z zaupanjem sicer, a vendar poln strahú zrè v svojega mojstra, stegujoč roki proti Njemu.

Vse poteze Gospoda in Petrove risane in slikane so tako dovršeno, da človek, gledajoč, misli, da ima živega človeka pred seboj. Vsa zunanost kaže na besede, ktere je takrat Kristus spregovoril proti sv. Petru, rekoč: „Maloverni, zakaj si dvomil?“

Druga slika v trikotu svoda je ona, ki nam predočuje dejanje, ko „Kristus izroča Petru najvišjo pastirsko oblast“. (Mat. 16, 18.) Dejanje se vrši na prostem sredi kličoče narave. Tù na obrašeni skali sedi Andrej, tikoma njega sta Filip in Jernej. Nekoliko nižje pa sta Janez in Jakob. Spredaj stoji Kristus kazaje z roko na nebo. Pri Kristusovih nogah kleči Peter, desnico stegujoč po ključih „nebeškega kraljestva“, ktere mu izročuje Kristus. Učenci polni vere sledijo pazljivo vsemu dejanju. Vsa skupina je jako srečno sestavljena, risarije naravne in natančne a kolorit res krasen.

Tretja slika je „Spremenjenje Kristusovo na gori Tabor“. (Mat. 17, 1—6.) Na oblakih obdan z nebeško svetlobo stoji Kristus. Svitli oblaki zakrivajo mu nogi do obleke. Obličje mu je svetlo in živo, obleka lahka, svetlo-bela. Ob straneh sta mu Mojzes

tem skrbeti, da ne bo nič več denarja posodil prijatelju Tiszi, dokler ne bo imel varnega zagotovila v rokah, da ostane smodnik v sodih, le-ti pa pred ognjem varni v magacinih. Židovski denarni baroni se vojske v Avstro-Ogerski sedaj bojé, ker niso pripravljeni na to. Avstrija sama po sebi ne bo vojske začevala, ker nima prav nobenega povoda za to. Le če bi bila napadena, se bo branila. Tedaj pa ne bo na to gledala, ali bodo židovski Rothschildi denar dali ali ne. Za prvo potrebo ga tostran Litave že še vedno imajo, če jaz ne, pa ti, če ne jeden, pa drugi.

Po vojski bi bilo pa že zopet denarja dovelj, ker židje bi ga kar ponujali, vidoč, da se jim ni več bati. V tem slučaju bi potem vojna ne bila odvisna od židovske svojati, pač pa vtegne od nje odvisen biti državni polom na Madjarskem. Če Rothschildje ne bodo hotli več novcev šteti, se mora državni stroj vstaviti. Petdeset milijonov goldinarjev, ktere madjarski finančni minister že samo za pokritje deficita letos potrebuje, se ne dobivajo pri vsakem sosedu. Človek mora že dobrega, pa tudi tehtnega prijatelja imeti, da mu jih posodi, če prav tudi varno in na dobre obresti.

Več tednov sedé na Dunaji v najvišjih denarnih krogih merodajni možje skupaj in vgebajo, kje bi se dobilo posojilo za teh 50 milijonov goldinarjev. Ali jih bode Rothschild dal ali ne, odvisno je vse edino le od političnih razmer. Če bodo zvezde kazale na mir ob avstro-madjarsko-ruski meji, potem bo dal, kajti ne bo se mu še bati zgube. Madjarija je še nekaj več vredna, kakor 1500 ali tudi dvakrat 1500 milijonov goldinarjev. Če bi se pa vojna burja napovedala med Avstrijo in Rusijo, potem bo pa Abraham rekel: „Ne dam nič“ in Tisza s Szaparyjem vred bota gledala, kje se bo vzelo, kar manjka, kaj pa še le, če bo treba res tudi puško v roke vzeti? Tako smo res zlasti po madjarski malomarnosti in popustljivosti srečno tako daleč dospeli, da nam židje določajo, ali bo vojska ali mir. Če pojde še dolgo v sedanjem tiru, bode morda že v bodočem stoletju finančni žid tudi vladarje imenoval; vsaj ministre bi že sedaj rad volil in bi jih tudi, naj bi bilo povsod državno gospodarstvo, kakor je na Ogerskem.

Politični pregled.

▼ Ljubljani, 8. januarija.

Notranje dežele.

Avstrijski Nemci, kar jih ne živi na Českem, dobili so vsi silno nezaupnico od glavnega organa avstrijskih Prusjanov. „Deutsche Ztg.“ jim jo je dala za novo leto ali kali. Očita jim, da nimajo prav nič sočutja za svoje brate na Českem živeče, ki so deželni zbor zapustili, da bi svet rajše verjel njihove bolečine, ktere si sami že med mučeništvo prištevajo. „Ti ljudje gotovo niso političen narod, pravi „Deutsche Ztg.“, sicer bi kazali skupni borbi, ki jo ima nemški živelj na Českem s Čehi, več sočutja, kajti vedeti bi morali, da je ta borba vsem Nemcem mar in ne le českim. Med tem, ko se nenemški narodi v Avstriji nevstrašeno boré na političnem polju, Nemci svojo politiko edino le časnikom prepuščajo, češ, slavna vlada bo že skrbela za nas. (Saj se ne motijo; slavna vlada že res skrbi za nje, kakor za noben drug narod ne.) Tako vsaj mislimo mi, kar nam bo izvestno vsak pritrdil, kdor razmere v Avstriji pozna.

„Deutsche Ztg.“ je pa drugačnega mnenja. Ona v največji žalosti vsklikne: „Ali ti nepolitični avstrijski Nemci res mislijo, da bode vlada in naj bi bila tista iz samih Nemcev sestavljena, kaj za nje storila, če se sami ne bodo gibal? Kaj naj pa vlada s takimi lenuhi dela? Do sedaj so skrbele okoliščine in osoda za Nemce v Avstriji. Sedaj treba bode pa lastne moči posluževati se nasproti vedno večji ptuji sili, sicer — poginemo! Četa golobov takoj zleti, če kdo vstrelji na nje, le morski psi leno leže ob morskem nabrežju čakaje lovca, ki pride s tolkačem nad nje, da jih kar od kraja pobija. Ali more tak narod kedaj zopet vodstvo prevzeti? Dogodek, kakor je izhod Nemcev iz českega deželnega zbora, moral bi vse Nemce po Avstriji prešinili, kakor električna iskra. Vse bi moralo biti kviško, če se Nemci sploh še nadjajo, da bi kedaj še gospodarili. Javno mnenje moralo bi na severu prav tisto biti, kakor na jugu. Oj kako imajo vendar naši nasprotniki lahko nalogo, ker smo med seboj tako silno razbiti, da na desni ne vemo, kaj hočejo oni, ki so na levi.“ „Deutsche Ztg.“ se jako moti, če misli, da bo s tem „tolkačem“ Nemce po Avstriji bolj dvignila, kakor so jih Knotz in tovariši s tem, da so izišli iz deželnega zbora! Pošteni Nemci dobro vedó, da jim ni sile in zato se ne brigajo za komedije svojih českih bratov.

Že večeraj smo sporočali, da se Chlumetzky ravnokar trudi, kako bi **Poljake** na svojo stran dobil. S tem dosegel bi namreč mož dvoje. Prvič bi jih odcepil od Čehov in drugih Slovanov, s čemur bi drugi sedanjo večino v državnem zboru prenamredil. Da bi se mu to posrečilo, smo že večeraj jako dvomili, kajti Poljaki so že preveč skušeni, da ne bi na prvi pogled vedeli, koliko so Chlumetzkyjeve obljube vredne. Poljaki dobro vedó, da jih Chlumetzky ne misli za družega porabiti, kakor, da bi z njihovo pomočjo opozicijo v državnem zboru pomnožil, potem pa, ko bi dosegel, kar je želel, bi jim pa nekega lepega dne zopet rekel: „Ste že opravili, lahko greste!“ Poljaki so sedaj v zvezi z vsemi avstrijskimi Slovani, posebno pa s Čehi. Chlumetzky si sicer prizadeva, kar si le more, da bi to prijateljstvo razrušil; celó lagati ga ni sram. Večkrat je že skušal v svojem listu dokazati, kako škodljivo da je Poljakom prijateljstvo Čehov, ker so Čehi ravno naravni nasprotniki Poljakov. Da si le upa kaj takega trditi! Vsak slovanski poslanec vé, da do sedaj Čehi še niso Poljakom v škodo zahajali, pač pa se je poslednjim Nemcem treba bati. Boljših in bolj naravnih zaveznikov Poljaki svoj živ dan ne morejo dobiti, kakor jih imajo ravnokar v Staročehih, ki so gledé slovanske vzajemnosti z njimi na enem in istem stališču in prav na tistem, kakor konservativni Slovenci. Trdna zveza med Čehi in Poljaki, ktere bomo kolikor toliko tudi mi deležni, prinesla bo Slovanom in Avstriji večje koristi, kakor pa še tako veliko prijateljstvo Poljakov z Nemci.

O **veteranih** se po časnikih navadno jako malo govori in vendar so ti dosluženi vojaki, ki se v svoja društva zbirajo in še na stare dni delu usmiljenega Samarijana posvečujejo, vsaj toliko vredni, kakor vsako kterikoli politično društvo, če ne več. Društva veteranov razširjena so že po celi avstro-ogerski državi in štejejo 149.225 mož. Število častnih udov znaša pa 13.728. 5602 mož imajo za podporne člane. Godcev, ki so v stalni službi veteranski, je 1985 mož, poleg teh 146 trobentačev. Največ veteranskih društev nahaja se na Českem. V celi Avstriji je namreč 1152 društev in od teh pripada jih 551 na Čehe, ki imajo 58.134 članov. Na Českem namreč pride na vsakih 40 možkih eden veteran, na Ogerskem pa še le na 4000 duš sploh. V Pragi sami je pet veteranskih društev, ki imajo 1516 članov. Na Moravskem imajo 201 društev z 14.402 veterani. Na Slezijem sestavljeno je do sedaj 39 društev z 4152 članovi. Dunaj ima 9770 mož, 1054 častnih članov in 169 podpornikov. V Dolenji Avstriji je 6126 veteranov, 613 častnih veteranov in 319 pod-

pornikov. Razvrščeni so v 64 društev. Gorenja Avstrija ima 106 društev s 13.314 možmi. Mali Solnograd ima 35 društev s 6664 člani. Na Tirolskem veteranov ni veliko, ker jih poboró večinoma v domobranske kompanije. Vendar pa jih je tudi ondi 4512 mož. Zato ima pa Predarlška sama 1057 mož v veteranski obleki. Na Štajarskem je 72 društev s 9096 možmi. Na Koroškem je 1109 mož. Na Kranjskem so 4 društva z navedenimi 569 možmi, kar pa javalne ni resnično, temveč jih je zdatno več. Trst in Primorje imata 2224 veteranov, od kterih je v Trstu 1295 mož. V drugih pokrajinah in na Ogerskem se veteranstvo še le razvija.

Vnanje države.

Kako je že kaj z **bolgarskim vprašanjem**? Prav tako, kakor je bilo. Velesile iščejo in brskajo, kje bi se dala najti kaka ugodna podlaga, na kateri bi se vprašanje pametno in na korist Bolgarije rešilo, najti je pa le ne morejo, ker Rusija tega neče. Rusija sicer še marsikaj neče, česar bi ne bilo težko naštet; pač pa zdatno težje vse tisto, kar bi ona hotela. Eno izmed prvega se lahko vgane in to je Berolinska pogodba. Te bi se Rusija na vso moč rada znebila, ker ji je na Balkanu grozno na poti. Drugim velesilam je pa posebno Berolinska pogodba prav všeč, ker je to edina podlaga, na katero se do sedaj opirajo. Na tem stališču stojé pripravljene so velesile od Rusije vse sprejeti, kar bi se le količkaj zlagalo s to pogodbo, več pa tudi ne. Rusija pa svojih zahtev ne naznani, ker si jih neče dati vklemiti v ozke paragrafe Berolinske pogodbe, temveč skuša, kako bi se ji lepo ognila. Na ta način se velesile ne bodo nikdar prav približale, ter se niti razprave ne morejo pričeti, kajti kjer ni predlogov, ondi ni razprav. Ne verjamemo, da bi bila Rusija tako kratkovidna, ter bi mislila, da bodo velesile morda mačko v vreči kupile, ktero bi jim ona ponudila. Tega naj se le nikar ne nadja, če se neče hudo vrezati. Velesilam ne bo družega ostalo, kakor Rusijo moralčno prisiliti, da zapusti svojo rezervo in odločno pové, kaj da hoče. Do sedaj v tem oziru družega ni znano, kakor da hoče Mingrelea na bolgarski prestol posaditi. Več pa še ni nič povedala.

Nemški vojni minister Bronsart izjavil se je menda v vojni komisiji, da ga skrbi bodočnost, ako pride do boja, ker ima Avstrija, ki je vže večletna zaveznica Nemčije, jako nesrečno vojno upravo. Slišal Bronsarta razven tistih, ki so bili v komisiji, nihče ni. Ali tako je pravil nemški poslanec Marbé na shodu volicev v Badenškem Freiburgu in mož mora to že dobro vedeti, sicer bi si ne bil drznul kaj takega govoriti. Saj misliti se smé tako. Tu ste le dve reči možni: ali je nemški vojni minister napáčno podučen o naši vojni upravi, kar ni lahko nemogoče, kajti spominjamo se, da je izišla minulo jesen na Nemškem knjižica z naslovom „Oesterreichs Wehrkraft in der zwölften Stunde“; v tisti knjižuri je bilo toliko strupenega sovraštva na avstrijsko vojno upravo nakopičenega, da bi moral zlodij sam od njega poginiti, če bi ga povžil. Kolikor je bilo ondi pisanih stavkov, toliko je bilo nagromadenih laži. Nemški vojni minister je tisto brošurico bral, (zagledala je luč sveta na Českem v prusjanskem taboru in sta ji bila Knotz in Pickert za botra), ter je vse za resnico vzel, kar je ondi našel. Mogoč je pa tudi še drug slučaj, o kterem smo pa trdno prepričani, da ni resničen, in to prepričanje bo imel izvestno tudi vsak drug poštenjak, kdor le količkaj pride v dotiko z vojaškimi krogi, — mogoče bi bilo morda vendar-le, da ni vse v redu, kakor bi moralo biti. V tem slučaju bi bilo pa neogibno potrebno, da se iz Dnnaja v tem oziru stvar pojasni, kajti jako važna je v teh resnih časih. Sicer pa še povdarjamo, da je stvar jako jako pretirana, če ne popolno zlagana. Saj ni še dolgo, kar smo čuli poročila iz delegacij in spominjamo se, da je tedaj jeden delegatov vojnega ministra vprašal, kaj je s tisto zloglasno brošurico in zakaj da ni nič odgovoril na njo. Minister Bylandt je rekel, da je vse

in Elija, obrnjena z obrazi v božjega Sina, tudi nju obdaja svitli sijaj. Takoj pod oblaki je vrhunec gore „Tabor“, na kojem se nahajajo od nepričakovanega čuda omamljeni aposteljni Peter, Janez in Jakob. Jakob in Janez klečita na tleh, umikajoča se neprenesljivi svetlobi. Posebno pa je Peter dobro pogojen in brati je na njem tista otroška vdanost do Gospoda, ki ga je napotila, da je vskliknil: „Gospod, dobro nam je tu biti, naredimo tri šotore, tebi jednega, Mojzesu jednega in Eliju jednega.“ Slikar izbral je za sliko tako priležno mesto, ravno nad glavnim altajem, da boljšega bi ne bil mogel zbrati.

Četrta slika predstavlja nam „Kristusa, izročevaje Petru najvišje pastirstvo“. Ta dogodek vršil se je vže po vstajenji Gospodovem od mrtvih — Jan. 21, 15 — 17. Tu nam prodočuje slikar zeleno nabrežje Tiberijskega jezera. Priroda je v najlepšem zelenju, tukraj skale leži mala livada, bujni cvetovi jo dišijo — takoj zadaj je mali gaj, kraj tega pa se širi modra jezerska plan, ki pa je videti le deloma. Na zeleni skali sedi božji Učenik, obliče mu je polno milobe in svetosti. Z desnico kaže

Učenik pred njim na kolenu klečečemu Petru čredo ovac, ki se pase po zeleni livadi: „Pasi moje jag-njeta, pasi moje ovce!“ Ob strani sta dva učenca, ki vsa zamaknjena opazujeta ta divni prizor.

Potem, ko smo si ogledali štiri večje slike, ozrimo se še na nektare manjše iz življenja sv. Petra. Na prostoru že imenovanega svodnega križa se nahaja krasna, stogu primerna, plastično slikana ornamentika. Med to ornamentiko na sredi vsakega izmed štirih delov svodnega križa, odločil je slikar prostor štirim ovalnim okvirjem v dolgosti 1½ m in 1 m širokosti. Slikar nam je tudi v te okvirje naslikal prizore iz življenja Petrovega. Kot prvega omenim onega, o kterem čitamo v djanji aposteljniov 2, 14: Petrov govor po vsprejetji sv. Duha. Tu vidimo sv. Petra na hodniku neke palače stoječega in poleg njega aposteljne, spodaj pa množico ljudstva. S povzdignjenimi rokami govori Peter ljudstvu, ktero ga verno in pazljivo posluša.

V drugi sliki vidimo Petra z Janezom, gredoča v tempelj — kjer najdeta pred vratmi od rojstva hromega, kteri je od memogredočih prosil miloščine,

Peter mu odgovori: „Zlata in srebra nimam, kar pa imam, to ti dam. V imenu Jezusa Kristusa vstani in hodi!“ — Peter ga prime potem za desnico in hromec bil je ozdravljen. Djanje aposteljniov 3, 1.—7.

Tretja slika predočuje nam Petra, ki obudi do-brotno in milosrčno Tabito. Djanje apost. 9, 40. Préd nami je soba, opravljena po židovski šegi; pri steni je postelja, na kateri leži mrlič. Tikoma postelje kleči Peter in moli z razprostrtimi rokami nad mrličem ter reče: „Tabita vstani!“ In Tabita spregleda in vstane.

Četrta slika kaže nam Petra rešenega po an-gelju iz ječe. (Djanje apost. 12, 6.—8.) Tu vidimo vrata ječe, odprta na stečaj. Peter viditi je ves pre-plašen in poleg njega angelj z razpetimi peruti. Svitloba širi se od angelja na Petra in po vseh prostorih. Na vsako stran vrat pa po dva vojaka z ostrimi sulicami.

Slednja in največa slika na steni nasproti leci nam predstavlja v 5 m visokem in 1½ m širokem okvirji — zadnji najbolj pretresljivi prizor iz živ-

gola laž, iz sovraštva izvirajoča in da takih grdobij nima niti volje niti časa zavračati. Sedaj pa že veste, pri čem da smo. Dementi iz Dunaja je pa kljubu temu potreben zaradi inostranstva.

Predsedniku francoske republike se menda dozdeva, kakor bi se republiki tla pod nogami majale. Da bi jih, kolikor se dá, vtrdil, povabil je oba nekdanja ministerska predsednika, Ferryja in Freycineta, na eno in tisto uro k sebi, ne da bi bil drug za drugega kaj vedel. Oba sta prišla in časniki so takoj pisali, da sta se ta dva moža slučajno sošla pri predsedniku Grevyju, kjer so se potem vsi trije skupno pogovarjali o korakih, ki bi bili potrebni, da bi se drugačna večina napravila v kamori. Grevy pravi, da bi bilo za republiko še najbolje, če si Ferry in Freycinet v roke sežeta ter se večina sestavi iz obeh strank, na skrajne levičarje pa naj bi se niti ne ozirali ne. Ni mu bilo treba dolgo dokazovati, da je republika v nevarnosti, kajti poklicana bivša ministra, ki sta se „slučajno“ sošla, sta se kmalo dala prepričati, da je res tako in da je zaradi tega treba ustanoviti v kamori novo zanesljivo republikansko večino. Radikalci so pa kmalo zvedeli, kaj se je zgodilo in so zagnali velikanski krik, da to ne gré, da bi Grevy na svojo roko politiko določeval, ker mu ne zaupajo, da bi jih ne izdal monarhistom, katerim je začel v poslednji dobi nekoliko roke stiskati. Da se skuša Grevy skrajnih levičarjev otresti, je vzrok ta, ker želi republikanski vladi dati trdno podlago s tem, da bo imel okoli sebe le zmerne elemente, s katerimi se dá računati in na ktere se je lahko vsak čas zanašati. Ob enem se je pa mož tudi že prepričal, da nobena vlada ne bo imela trdnih tal pod seboj, dokler bodo v tisti sedeli tudi skrajnolevičarski radikalci. Teh se toraj Grevy želi znebiti.

Izvirni dopisi.

S Krškega, 3. januarja. (Rimski grobovi in še kaj drugega.) Včeraj sem pravil o rimskih nagrobnih kamenih, ki se dobivajo okoli Trebnega. Dva taka vzdana sta tam blizu v cerkvi sv. Petra (na Jezeru), prvi brez, drugi z latinskim napisom, ki si ga je „Cajus Romanus“, 70 let star, sebi in svoji ženi „Avreliji Romani“ napravil. Prav dobro sta še oba ohranjena. Našli so ju ondi blizu, kjer je vse polno rimskih grobov. Rad bi bil kopal ondi, toda brez podpore ne morem. Rimskih grobov je vse polno na Veliki Loki blizu uro hoda od Trebnega v Šentlovrenski župniji.

Pred nekaj leti delala sta Lovrinčkova dva, fant in dekle, na njivi blizu Velike Loke. Kar zadenedeta na veliko kamenito ploščo, ktero sta dvignila. Pod njo je bila votlina — rimski grob — kjer sta našla pisker in še marsikaj druge drobnjave. To zvé sodnijski pristav g. Rozina iz Trebnega, najame nekaj fantov, s pomočjo katerih odkoplje še več rimskih grobov, v katerih je bilo mnogo lepih posod.

Najlepše starine v Trebanjski okolici nahajajo se pa v rimskih grobih blizu župnijske cerkve pri Št. Lovrencu. Ondi prav blizu Temenice kopali so temelj za novo hišo. Kar pridejo na rimske grobe, v katerih so več posode še prav dobro ohranjene našli. Ker je niso poznali, so jo potolkli. Ravno tam našli so tudi lepo marmornato svetilko, ki je bila prav lepa, odnesel jo je neki zidar. To je bila čisto nova najdba. Mnogo sem si prizadeval, da bi bil zvedel za njo, pa nisem mogel. Pred dvema letoma šel sem tjekaj preiskavat. Hitro sem našel nekaj grobov in lepe svetilke ter igle v tistih. Rad bi bil

ljenja sv. Petra, namreč njegovo križanje. Za časa cesarja Neron prišlo se je krvavo preganjanje kristjanov. Sovražniki Kristusove cerkve zgrabili so tudi Petra ter ga obsodili v smrt na križu. Peter ponižno vdan v voljo božjo, želi le, da naj bode križan z glavo navzdol — ker se je nevrednega štel, s Kristusom jednako trpeti. Želja se mu spolni in bil je križan dne 29. junija 67. l. V tem smislu naslikal nam je umetnik ta tragičen prizor.

Troje rabeljnov vzdiguje križ na katerem je pribit Peter z glavo navzdol. Tam od strani videti je rimskega vojaka na konji in s sulico v roki; tú nekoliko bližje stoji zopet drugi opazovaje z odurnostjo ta tužni prizor. Bolj daleč videti je nekatere gledalce, ktere je mogoče radovednost ali pa sočutje prignalo na kraj trpljenja. Tikoma rabeljna na desnici stoji rimski oblastnik zavrt v dolgo haljino modre barve. Oblastnik, ki je prava podoba, lahkoživega Rimljana brez blagih človeških čutil in kreposti, zrè z vsem ponosom rimske mogočnosti na v božjo voljo udanega mučenca. Sv. Peter na križi je v resnici mojstersko delo; poteze njegovega života so natančne in dovršene.

tedaj še dalje delal, pa me je mraz odganjal. Jako hvaležen sem ondašnjemu gosp. učitelju, Vin ku Kmetu, ki mi je šel pri tem delu jako na roko, ter mi je vsak dan dal po enega kopača, ki ga je iz lastnega žepa plačal. Za menoj je kopal ondi nekdo drug, in je tudi veliko našel. Škoda, da je skoraj vse potolkel, ker stvari ni razumel.

Rimska vas, ki je morala tukaj stati, morala je biti iz lesa, ker se prav nič sledí o kakem zidovji ne nahaja.

Na Račjem Selu so pri Urbanu vodnjak kopali in so našli lepo bronasto svetilko, ktero sem v muzej oddal. Sledove rimskega zidanja zapazil sem dalje eno uro od Trebnega pri Dolenji Ševnici v Mirnski župniji. Ondi sem našel tudi dva lepa rimska denarja cesarja Gordijana od l. 240 po Kr. V preteklem letu našel sem v ravno tej okolici rimske grobe, kjer je pa zemlja tako slaba, da se niti ena posoda ni ohranila. Ondi blizu je hrib Trpinca, na katerem je bilo keltiško gradišče. Vrh hriba nahajajo se pa tudi rimski sledovi. Sodim, da je bila ondi rimska posadka, kajti našel se je rimski kamen, na katerem je napis, da je bil postavljen malikom na čast. Tisti kamen je sedaj vzdán v zidanci gospodarja Dobravca iz Terpinca.

Po Mirni je malo sledu za Rimljani, pri Mokronogu pa zopet vse polno, posebno pa na pašniku, kjer sem našel lepo pisano stekleno rimsko skledico. Enake našel sem tudi v rimskih grobeh pod Rako. Pri Zalokah je tudi veliko rimskih grobov, le v njih vse končano; bolj ohranjeni so grobovi na Ribješkem pašniku, kjer leže Galeci pokopani. Zemlja je peščena, in za to je tudi vse jako lepo ohranjeno. Tukaj smo našli izvrstno ohranjene gališke meče in sulice, lepe nože, igle, zapestnice. Ta najdba je čisto nova in dragocena, ker kaj takega nismo do sedaj še nikjer dobili. — Gaslki grobovi so podobni rimskim iz prvega stoletja. Jako hvaležen sem posetnikom Ribješkim, ki so pametni in previdni možje, posebno pa Pišek in Vidmar, ki so mi šli pri kopanju na roko, kar je bilo mogoče. Nasprotno so mi pa v neki drugi vasi same sitnosti delali, kolikor so znali.

Domače novice.

(V kranjskem zdravniškem društvu) voljeni so v novi odbor sledeči gospodje po aklamaciji: za načelnika dr. Schiffer; za namestnika dr. Markovac, za tajnika dr. Valenta; za knjižničarja zobozdravnik Paichel. Društvena knjižnica ima 1219 del v 2373 snopičih.

(Ljubljanska čitalnica) priredila bo v teku tega predpusta tri plesne veselice, in sicer dne 15. januarja in 19. februarja plesna venčka, dne 1. februarja pa sijajni ples. Začetek bo vselej ob 8. uri. Na plesne venčke smejo edino le društveniki, na sijajni ples pa tudi po udih vpeljani gostje, če plačajo 1 gold. vstopnine.

(Občinske volitve v Kamniku) vršile so se 3. t. m. Za mestnega župana izvoljen je Franjo Fischer. Svetovalci pa so gg.: Ivan Kecelj, J. Močnik in Jernej Grašek.

(H krstu) je nesla pred nekaj dnevi občinska babica na Prevojih — fare Brdske — novorojenega

Dalje mi je še omeniti dvoje okroglih slik pod oratorijem na desnici in levici. Prva nam predstavlja „Jagnje božje na knjigi sedmerih zapon“ druga pa „Tico Pelikana ki po pripovedi krmi svoje mladiče z lastno krvjo“ in je pravi simbol Izveličarja. Ostali prostori presbiterja so nadičeni s premnogimi dekoracijami. Stebri so lepo marmorirani, tako da ima sedaj presbiterij cerkve Komenske jako lepo okusno lice. Naš umetnik se nam je pokazal s tem svojim najnovejšim delom, kakor že tudi s mnogimi deli pravega cerkvenega slikarja — ki kar dela, tudi umé, čuti in veruje. Tako toraj je mojster slikar v pol tretjem mesecu okrasil našo cerkev z prelepimi slikami v čast božjo, zadovoljnost preč. gosp. župnika in veselje cele župnije. Vsa čast pa tudi čast. gosp. župniku, ki si je, kakor že z mnogimi deli poprej, tudi s to najnovejši krasoto v cerkvi — postavil trajen spominek svoje vneme za lepoto cerkve božje in to brez stroškov župljanov!

M—č.

dečka. Ker je bilo mrzlo, tiščala je dobro zavitega otroka k sebi, a ko pride v cerkev, in bi se bil imel pričeti cerkveni obred, bil je otrok mrtev. Zdravniško preiskavanje je pokazalo, da se je novorojenec zadušil, in babica se bo imela pred sodnijo zagovarjati.

(Samomor.) V Lašičah se je v sredo zvečer vstrelil žandarm Hribar. Vzrok temu nesrečnemu činu ni znan nobeden, in se je moralo nesrečnežu menda v glavi zmešati.

(Društvo) za podporo ubogih učiteljskih pripravnikov in pripravnic imelo bo svoj občni zbor dne 16. januarja.

(Rajska spomlad in divja burja.) Prva kraljuje po Opatiji, kjer ljudje niti zimskih sukenj ne potrebujejo, po sosednjem Krasu pa po čevlji debelem snegu burja divjá, da skoraj mozek v človeku zmrzuje.

(Osepnice) hudo razsajajo po Gorici in je zaradi njih že nekaj razredov ljudske šole zaprtih. Govori se, da je blizu 800 otrok za to boleznijo zbolelo.

(Tabor) pripravljajo koroški Slovenci ob Blatskem jezeru, kterege se bodo vdeležili večinoma vsi slovenski govorniki. Tako se sporoča „Politiki“ iz Gradca po brzjavu. Misel je izvrstna, naj bo novica že resnična ali ne. Le nekoliko nazaj se ozrimo, in takoj bomo videli, kaj je nas Slovence poleg čitanja slovenskih knjig in časnikov še najbolj in v največji meri probujalo in navduševalo za naš rod in dom. Tabori so bili, ki so jih prirejali naši narodni voditelji pod milim nebom, kjer se je povsod na tisoče in tisoče ljudstva zbralo, ki je poslušalo že probujene govornike našega naroda. Le-ti so mu razlagali njegove pravice, da je zvedel, kaj mu gré, kaj ne, in kaj sme še vse zahtevati. Hudi so bili tisti časi, toda prestali smo jih, kakor hitro se nam je jel buditi narod po deželi in zavedati se svojega političnega življenja. Še nismo kdo vé kako daleč v tem oziru, še bi bilo marsikaj želeči, ali toliko smo vendar dosegli, da sedaj pri nas večinoma že vsak kmet vé, da smo Slovenci, ki tukaj prebivamo. Naši bratje na Koroškem pa niti še tako daleč niso! Ondi v narodnem oziru še vse spanje pravičnega. Kako malo čitajo se po Korotanu še naši listi. Kako malo še ondi poznajo bralna društva in čitalnice. Tamkaj bo treba lemež še skoraj v ledino zastaviti. Za to bo pa tabor kakor nalašč. Iz njega bo švignila tista električna iskra po vsem slovenskem Korotanu, ki bo odprla našim sedaj še spečim bratom oči, da so tudi oni Slovenci, ki imajo svoje pravice, za ktere sedaj še niti ne vedó ne, kje da so. Tabor razširil bo prvo navdušenje po deželi in tisto bo potem ostalo. Ob enem bi pa našim rojakom na Korotanu še nekaj svetovali. Naj tisti slovenski razumniki ondi, ki imajo čas, sposobnost in dobro voljo, zbirajo najprej po mestih in trgih fante ter naj jih učé slovenski peti. „Grlica“ jim bo jako dobro služila pri tem. Kjer se bo jela slovenska pesem širiti, ondi pognala bo tudi narodna zavest kmalo svoje korenine. Sedaj pa v božjem imenu veselo na delo!

Telegrami.

Praga, 7. jan. V deželnem zboru povzročil je Gregr živahno debato pri razpravi o ustanovitvi gospodarskih in gospodinjiskih šol, kjer naj bi se določitev učnega jezika dotičnim ustanovnikom prepustila, zaradi dostavka, da naj bi vsako tako šolo le taki ljudje obiskovali, ki so učnega jezika zmožni. Ob enem je strastno napadal „lex Kvičala“ in pa naklonjenost Čehov do nemščine sploh. Podpiral ga je le Tuma, hudo nasprotovali so mu pa Braf, Effnert, Kvičala, Tonner in Rieger, češ znanje drugega deželnega jezika je potrebno, da se bo razpor pomanjšal. Pri glasovanju je Gregrjev predlog skoraj soglasno propadel in so se sprejeli predlogi komisije.

Praga, 7. jan. Skupni načrt postave v podučevanju drugega deželnega jezika na ljudskih in srednjih šolah obseza poleg „lex Kvičala“ in „lex Clam“ tudi načrt postave, kakor jo je predložil deželni odbor gledé neobligatnega poduka v drugem deželnem jeziku na ljudskih šolah. Klub narodnih poslancev českih je ta skupni načrt odobril.

Trst, 7. jan. Največji nemški parnik „Glückauf“ priplaval je danes iz Batuma z

2800 bečvami petroleja za jedno tukajšnjo trdko.

London, 8. jan. „Daily News“ oporeka „Standardu“, da bi Gladstone privolil, da bi se homerulni načrt kaj oslabil. „D. N.“ tudi trdi, da je bolgarska deputacija rekla, da bi bila s kandidaturo Leuchtenbergovo zadovoljna.

Umrli so:

4. jan. Marija Rakove, hišnega posestnika hči, 4½ leta, Soteska št. 8, škarlatica. — Anton Jerina, hišni posestnik, 73 let, Cesta v mestni log št. 16, jetika.

5. jan. Štefanija Bilina, trgovčeva hči, 1 leto, Breg št. 2, oslavljenje. — Katra Preskar, krojačeva žena, 30 let, sv. Jakopa nabrežje št. 31, jetika. — Leopoldina Detela, čevljarjeva hči, 13 mes., Pred Škofijo št. 16, Eclampsie. — Ana Novak, delavčeva hči, 5 mes., Gospodske ulice št. 18. — Marija Lindner, črkostavčeva žena, 67 let, Dolge ulice št. 3, jetika.

6. jan. Marija Pindur, delavčeva hči, 7 let, Poljanska cesta št. 18, škarlatica.

Tuji.

5. in 6. januarija.

Pri **Matiču**: Karl Storch, c. k. železnični nadzornik, s soprogo, z Dunaja. — Laccus, Marle, Steiner in Bauman, trgovci, z Dunaja. — Ferderber in Behofschitz, trgovca, iz Linea. — Dr. Jelovšek, zasebnik, iz Radovljice. — Emilija Hasko, učiteljica, iz Il. Bistrice. — M. Kikel, posestnik, iz Pišeca. — Hostnik in Reich, trgovca, z Dunaja. — Mihajl Sehandru, c. k. stotnik, iz Inomosta.

Pri **Stonu**: Ernestina Blanche, operna pevka, iz Hamburga. — Dr. Ludovik Prossinagg, odvetnik, z Dunaja. — A. Kowarschik, potovalec, iz Gradca. — Jurij Donauer, trgovec, iz Zagreba. — Nikol. Spintre, podporačnik, iz Zagreba. — Dr. Matija Pretnar, odvetniški koncipijent, iz Postojne. — Elizabeta in Berta Moline, zasebnici, iz Tržiča.

Vremensko sporočilo.

Ura	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	termomera po Celziju			
7. u. jut.	717-23	+ 2-0	sl. szap.	oblačno	
7. 2. u. pop.	718-20	— 1-8	sl. szap.	del. jasno	0 00
9. u. zveč.	721-67	— 5-2	brezv.	megla	

Zjutraj oblačno, popoldne se je zjasnilo, okoli 5 ure nastopila je gosta megla. Srednja temperatura — 1-8° C., za 1-1° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

8. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82	gl.	80	kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	83	„	60	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	113	„	20	„
Papirna renta, davka prosta	100	„	90	„
Akcijske avstr.-ogerske banke	880	„	—	„
Kreditne akcije	291	„	20	„
London	126	„	35	„
Srebro	—	„	—	„
Francoski napoleond.	9	„	97	„
Ces. cekini	5	„	93	„
Nemške marke	61	„	85	„

Tržne cene

dné 8. januarija t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	6	99	Špeh povojen, kgr.	—	66
Rež,	4	87	Surovo maslo,	—	90
Ječmen,	4	06	Jajce, jedno	—	2
Oves,	2	92	Mleko, liter	—	8
Ajda,	3	90	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso,	4	87	Telečje	—	54
Koruza,	4	87	Svinjsko	—	56
Krompir,	3	—	Koštrunovo	—	30
Leča,	11	—	Pišanec	—	45
Grah,	8	—	Golob	—	20
Fizol,	10	—	Seno, 100 kgr.	3	—
Maslo, kgr.	1	—	Slama,	2	85
Mast,	64	—	Drva trda, 4 mtr.	6	60
Špeh svež,	—	60	„ mehka, „	4	15

Zahvala.

Prostovoljna požarna bramba na Ljubnem v Savinski dolini se prevzisenemu gospodu dr. Jakobu Missia, knezoškofu Ljubljanskemu, za blagodušno podporo 25 gold. preserno zahvaljuje.

Odbor.

Prave garantirane voščene sveče

in

voščene zavitke

prilagojena prečast. duhovščini in gospodom trgovcem po najnižji ceni (5)

Oroslav Dolenec,

svečar v Ljubljani.

Izvožno marcno pivo

v steklenicah

(3)

dobiva se v pivovarni Janeza Perlesa v Ljubljani

v zabojih po 50 steklenic, steklenice z 1/10 L.

„ 50 „ „ „ 7/10 L.

Ravnokar na novo natisnjena:

„Dušna paša“

za kristjane, ki želé v duhu in resnici Boga moliti.

Spisal Friderik Baraga, nekdanji kaplan v Metliki, pozneje škof v severni Ameriki.

(Z dovoljenjem visokočast. ljublj. knezoškofjstva.)

je izšla v devetem natisu z jako razločljivimi črkami na ličnem papirju natisnjena, obsega 515 strani in velja v usnje vezana 1 gld. 30 kr., v usnje vezana z zlato obrezo 1 gld. 70 kr.

Kako potrebna in koristna je ta molitvena knjiga, nam pričajo mnoge izdaje; o dobroti pa nam jamči slavnoznane pisatelja ime.

Ravno v tej zalogi je izšla mnogostransko jako željena knjižica

Mašne bukvice,

to je: Molitve pri sveti maši in druge vsakemu kristjanu potrebne molitve.

(Z dovoljenjem visokočast. ljublj. knezoškofjstva.) Trinajsti natis. — Knjiga obsega 316 strani.

Velja v usnje vezana 50 kr., v usnje vezana z zlato obrezo 70 kr.

Oboje knjige so naprodaj pri

(8)

Janezu Klemenzu,

bukrovezu v Ljubljani, florijanske ulice št. 38, in pri vseh knjigotržcih.

Priznано nepokvarjene izvrstne

voščene sveče

izdelujeta

(5)

P. & R. Seemann v Ljubljani.

ŽELODČEVA ESENCA

lekarja Piccoli-ja v Ljubljani.

ne omogoči ozdravitve samo premožnemu, marveč tudi najubornejšemu bolniku. Popolnoma pravič v čast imenovan je neki visokočastiti gospod duhovnik „pravo roko Božjo“, ker polajša in ozdravlja najhujše bolečine in najnevarnejši bolezni, ter odstrani, ako se rabi pravočasno, velike nesreče in prihrani tako marsikomu veliko bde in solza.

Izdelovatelji pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr. po poštnem povzetju. Poštino trpi p. t. naročniki.

V steklenicah po 10 kr. samo v Piccoli-jevi lekarni „pri angelju“ na Dunajski cesti v Ljubljani. — V steklenicah po 15 kr. v Rizzioli-jevi lekarni v Novem mestu in v mnogih lekarnah na Štajarskem, Koroškem, v Primorji, Tirolu, Trstu, Istriji in Dalmaciji. (3)

Poštné zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V Novomestu vsak dan ob 6 zjutraj, sprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.

V Lukovcu preko Domžal vsak dan ob 7 zjutraj.

V Kočevje preko Velikih Lašč vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V Kamnik vsak dan ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

V Polhov Gradec in na Dobrovo vsak ponedeljek sredo, petek in soboto ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 2 pozimi. Na Ig ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz Novega mesta vsak dan ob 2 popoldne.

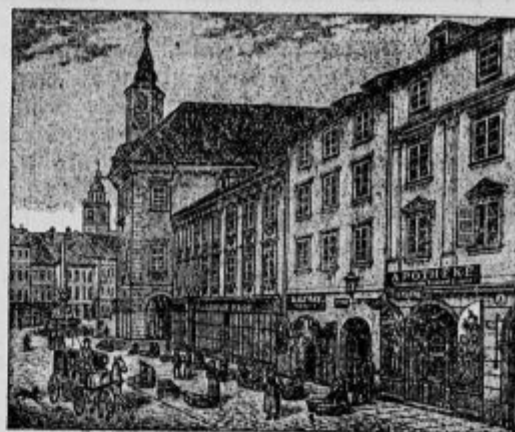
Iz Lukovce vsak dan ob 5. uri 25 min. popoldne.

Iz Kočevja vsak dan ob 6. uri 20 min. popoldne.

Iz Iga vsak dan ob 8. uri 30 min. zjutraj.

Iz Kamnika vsak dan ob 9. uri 5 min. dopoldne.

Iz Polh. Gradca in Dobrovo vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 min. dopoldne.

Lekarna Trnkóczy,

zraven rotovža v Ljubljani

na velikem mestnem trgu,

prilagojena tukaj popisana najboljše in sveže zdravila. Ni ga dneva, da bi ne prejeli pismenih zahval o naših izbornih skušenih domačih zdravilih. Lekarna Trnkóczyjevih firm so: Na Dunaji dve in ena kemična tovarna v Gradci (na Štajarskem) ena pa v Ljubljani. P. n. občinstvo se prosi, ako mu je na tem ležeče, da spodaj navedena zdravila s prvo pošto dobi, da naslov tako-le napravi: Lekarna Trnkóczy poleg rotožva v Ljubljani.

Marijaceljske kaplice za želodec,

MARIA-ZELLER TROPFEN NUR ECHT BEI APOTHEKER TRNKOCZY LAIBACH 1 STÜCK 20.

kerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten vseh pri vseh boleznih v želodec in so neprekosljivo sredstvo zoper: mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavobol, krč v želodec, bitje srea, zabasanje, gliste, bolezn na vrane, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 Steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl.

Svarilo! Opozarjamo, da se tiste istinite Marijaceljske kaplice dobivajo samo v lekarni Trnkóczy-ja zraven rotovža na velikem Mestnem trgu v Ljubljani.

Cvet zoper trganje (Gicht),

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter reumatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, oteklino, otrpele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvetu zoper trganje po dr. Malicu“ z zraven stoječim znamenjem. 1 stekl. 50 kr., tucat 4 fl. 50 kr. Če ni na steklenici zraven stoječega znamenja, ni pravi cvet in ga precej nazaj vrnit

Planinski zeliščni sirop kranjski,

za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripavost, vrtoglavico, jetiko, prsne in pljučne bolečine; 1 stekl. 56 kr., 1 tucat 5 fl. Samo ta sirop za 56 kr. je pravi.

Kričistilne kroglice,

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se vže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpjenosti udih, skazenem želodec, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah a 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se s pošto najmanj jeden zavoj.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev.

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plućnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse gliste, tudi vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobé mnogo dobrega mleka.

Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretégu žil, otekanji kolen, kopitnih boleznih, otrpnenji v boku, v križi itd. otekanji nog, mehurjih na nogah, izvinjenji, tišcanji od sedla in oprave, pri sušici itd. s kratka pri vseh vnanjih boleznih in hlabih. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gl., 5 stekl. z rabil. navodom vred samo 4 gl.

Vsa ta našeta zdravila se samo prava dobijo v lekarni Trnkóczy-ja v Ljubljani

zraven rotovža

in se vsak dan s pošto razpošiljajo. (8)